Nr 473

av fru Nilsson i Kristianstad och fru Olsson i Helsingborg om höjning av anslaget till Bidrag till handikapporganisationer.

En utomordentligt angelägen uppgift är att främja samarbetet inom handikapprörelsen i vårt land. Det finns ett 20-tal handikapporganisationer. Detta stora antal är väsentligen betingat av att problematiken är tekniskt olikartad för olika grupper av kroppsligt och psykiskt handikappade även om det finns många gemensamma drag i denna problematik.

Handikapprörelsen anser sig ha som viktigaste uppgifter *att* sprida information om handikappades villkor i samhället och de krav som måste uppfyllas för att ökad jämlikhet mellan människorna skall nås, *att* i brist på samhällsinitiativ själva starta en verksamhet för att visa det meningsfulla i denna och i ett senare skede få samhället att ta hela ansvaret för densamma, *att* vara serviceorgan för de egna medlemmarna, vilket ofta innebär att vara ombud för dessa som grupp eller enskilda för att tillvarata olika intressen, *att* genom en omfattande inre verksamhet och egen utbildning medverka till att bryta handikappades isolering och *att* som företrädare för "konsumenterna" på handikappområdet i samarbete med samhällsorganen medverka till att samhällets serviceutbud till handikappade får en utformning som motsvarar de berördas intressen.

Även om handikapprörelsens struktur kan något rationaliseras, är det väsentligt att handikapprörelsens samarbetsorgan får en möjlighet att bygga ut sin samordnande verksamhet i frågor av gemensamt intresse för alla handikappade. Svårigheten ligger i att handikapprörelsen lider brist på ekonomiska resurser. Vidare hämmas det frivilliga arbetet inom organisationerna av de svårigheter som ligger i att de som själva är handikappade eller har omsorg om handikappade anhöriga har svårt att få krafterna att räcka till icke endast för arbetet i specialorganisationen utan också för den likaledes krävande verksamheten i samarbetsorganen.

Totalt räknar i dag 19 handikappförbund över 250 000 medlemmar. Fyra av dessa förbund erhöll tidigare anslag över riksstaten, nämligen De blindas förening, De handikappades riksförbund, Hörselfrämjandets riksförbund och Sveriges dövas riksförbund. Dessa förbund erhåller sammanlagt under löpande budgetar 1 407 000 kronor för sin allmänna verksamhet. Alla övriga förbund har varit hänvisade till att dela på ett anslag ur socialdepartementets huvudtitel på 211 000 kronor. Det innebär att riksförbund av aktningsvärd storlek, i vissa fall med över 100 lokalorganisationer och med en omfattande verksamhet, under budgetåret 1971/72 erhållit vartdera 5 000–15 000 kronor.

Handikapporganisationernas centralkommitté, HCK, som är handikapprörelsens eget samarbetsorgan med betydande serviceuppgifter för

16 medlemsförbund med tillsammans över 200 000 medlemmar, erhöll ur den åberopade posten endast 30 000 kronor för sin allmänna verksamhet.

Med hänsyn till handikapprörelsens stora roll i samhällsutvecklingen finner vi det nödvändigt att den erhåller avsevärt förstärkta anslag för sin verksamhet. I statsverkspropositionen föreslås att handikapprörelsen skall erhålla ett anslag på sammanlagt 2 miljoner kronor, som förutsätts komma att fördelas av Kungl. Maj:t mellan olika organisationer efter förslag av statens handikapprad. Detta belopp innebär en ökning, som dock är otillräcklig. Enbart för att de tyra organisationer som hittills erhållit de största av dessa bidrag skall kunna få kompensation för inflation och lönehöjningar kommer ungefär hälften av det totala ökningsbeloppet att åtgå. Det återstår sålunda enbart ett mycket obetydligt belopp för de små bidragen till övriga 13 organisationer, inklusive HCK.

Vi föreslår en ökning med 700 000 kronor utöver Kungl. Maj:ts förslag.

Med anledning av det anförda hemställs

att riksdagen till *Bidrag till handikapporganisationer* för budgetåret 1972/73 anvisat ett reservationsanslag av 2 700 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1972

ANNA-LISA NILSSON (c)
i Kristianstad

ALMA OLSSON (c)
i Helsingborg